

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 221

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 martie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
22.	— Lege pentru modificarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și pentru completarea articolului 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România	185.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale
	2		10–12
200.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și pentru completarea articolului 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România	193.	— Hotărâre privind radierea, comasarea și modificarea datelor de identificare, precum și pentru actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Institutului Național pentru Cercetare și Formare Culturală
	2		13–14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 509 din 24 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept	3–9	175.	— Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Claudiu Daniel Catana din funcția de secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului
			15
		176.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Rodica-Maria Picu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității pentru Digitalizarea României
			15
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		M.49.	— Ordin al ministrului apărării naționale privind abrogarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.86/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Consiliului de Supraveghere a Cerințelor
			16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și pentru completarea articolului 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, punctul 7 va avea următorul cuprins:

„7. *grila notarială* — studiul de piață realizat de către camerele notarilor publici, conținând informații privind valorile minime consemnate pe piața imobiliară specifică în anul precedent, întocmit și actualizat în condițiile art. 111 alin. (4) și (5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 21, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Evaluarea imobilului care face obiectul deciziei se face prin utilizarea grilei notariale valabile la data emiterii deciziei de

către Comisia Națională și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.”

Art. II. — La articolul 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul în care pentru imobilul solicitat nu se poate face dovada formală a preluării abuzive de către stat în perioada de referință, iar imobilul respectiv se regăsește sau s-a regăsit în patrimoniul statului, se prezumă că imobilul a fost preluat abuziv; prezumția preluării abuzive poate fi înlăturată de deținătorul imobilului, prin orice mijloc de probă, în fața instanței de judecată, în condițiile art. 3 alin. (7). Aplicarea prezentului alineat se realizează cu îndeplinirea dispozițiilor alin. (2).”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TITUS CORLĂȚEAN

București, 18 martie 2020.
Nr. 22.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și pentru completarea articolului 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și pentru completarea articolului 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România și dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 martie 2020.
Nr. 200.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 509

din 24 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Rottmarg — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 11.090/245/2016 al Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 854D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.481D/2017, nr. 1.954D/2017, nr. 1.955D/2017, nr. 1.989D/2017, nr. 1.990D/2017, nr. 2.029D/2017, nr. 2.030D/2017, nr. 2.194D/2017, nr. 2.206D/2017, nr. 2.231D/2017, nr. 2.252D/2017, nr. 2.270D/2017, nr. 2.396D/2017, nr. 2.514D/2017, nr. 2.605D/2017, nr. 2.689D/2017 și nr. 1.321D/2018, având ca obiect excepții de neconstituționalitate parțial identice, ridicate de Societatea Rottmarg — S.R.L. din Iași în dosarele nr. 11.096/245/2016, nr. 22.443/245/2015, nr. 21.001/245/2015, nr. 11.094/245/2016, nr. 19.635/245/2015, nr. 21.002/245/2015, nr. 11.092/245/2016, nr. 25.232/245/2016, nr. 25.230/245/2016, nr. 15.389/245/2016 ale Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 21.003/245/2015 și nr. 25.231/245/2016 ale Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 12.556/245/2017 al Judecătoriei Iași — Secția civilă, de Societatea Laura Travel Tur — S.R.L. din Iași în dosarele nr. 22.445/245/2015 și nr. 16.632/245/2016 ale Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, precum și în Dosarul nr. 8.109/245/2017 al Judecătoriei Iași — Secția civilă și de Societatea Irva Car — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 33.881/325/2016 al Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. — Centrul

de Studii Tehnice Rutiere și Informatică CESTRIN a depus la dosare note scrise, prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 854D/2017, nr. 1.481D/2017, nr. 1.954D/2017, nr. 1.955D/2017, nr. 1.989D/2017, nr. 1.990D/2017, nr. 2.029D/2017, nr. 2.030D/2017, nr. 2.194D/2017, nr. 2.206D/2017, nr. 2.231D/2017, nr. 2.252D/2017, nr. 2.270D/2017, nr. 2.396D/2017, nr. 2.514D/2017, nr. 2.605D/2017, nr. 2.689D/2017 și nr. 1.321D/2018, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

8. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.481D/2017, nr. 1.954D/2017, nr. 1.955D/2017, nr. 1.989D/2017, nr. 1.990D/2017, nr. 2.029D/2017, nr. 2.030D/2017, nr. 2.194D/2017, nr. 2.206D/2017, nr. 2.231D/2017, nr. 2.252D/2017, nr. 2.270D/2017, nr. 2.396D/2017, nr. 2.514D/2017, nr. 2.605D/2017, nr. 2.689D/2017 și nr. 1.321D/2018 la Dosarul nr. 854D/2017, care este primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției, în principal, ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată. Astfel, acesta susține că nu poate constitui temei pentru constatarea neconstituționalității textului de lege supus controlului modul de aplicare al Deciziei nr. 43 din 21 noiembrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Cât privește solicitarea de respingere ca neîntemeiată a excepției, arată că prin textul de lege criticat nu se aduce atingere principiului egalității în drepturi, întrucât acesta se aplică tuturor persoanelor vizate de ipoteza sa, fără discriminare, și nu cuprinde norme derogatorii de la dreptul comun.

10. La sfârșitul ședinței de judecată se prezintă, pentru autorul excepției Societatea Irva Car — S.R.L. din Timișoara, doamna avocat Ioana Camelia Buciu din Baroul Timiș, cu delegație la dosar și având cuvântul solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Se arată că modul în care textul de lege criticat a fost interpretat prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept aduce atingere principiului legalității și creează un regim juridic discriminatoriu în raport cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 în ceea ce privește constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii, precum și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție. De asemenea se creează un regim discriminatoriu față de alți contravenienți ale căror fapte sunt sancționate potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a

Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice. Totodată, sub aspectul probațiunii, precum și cu privire la respectarea prezumției de nevinovăție și a dreptului la apărare, regimul este discriminatoriu. Prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a reținut că data constatării contravenției este data la care agentul constatare întocmește procesul-verbal și aplică sancțiunea, ceea ce modifică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, potrivit cărora contravenția se constată prin mijloace tehnice, dispoziție specială în concordanță cu Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Prin decizia anterioară se modifică competența agentului constatare de a constata sancțiunea. Anterior acestei decizii contravenția se constata cu mijloace tehnice, după pronunțarea sa contravenția se constată de agentul constatare la momentul vizualizării imaginilor. Mijlocul de probă, imaginea surprinsă de camere, nu este în concordanță cu datele coroborate obținute prin mijloacele GPS, iar prin decizia amintită se instituie un regim discriminatoriu față de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, respectiv constatarea contravențiilor cu aparate radar, caz în care pe imaginea surprinsă se pot vedea data și locul săvârșirii contravenției. Or, unica autoritate legiuitoare este Parlamentul, iar legile pot fi modificate doar prin legi sau ordonanțe de urgență, iar nu prin decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție.

11. Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, în raport cu cele susținute de apărătorul prezent, iar acesta arată că menține concluziile anterior enunțate cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

12. Prin Decizia nr. 226/2017/CA din 14 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.090/245/2016, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 854D/2017.

13. Prin Decizia nr. 628/2017/CA din 6 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.096/245/2016, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.481D/2017.

14. Prin Încheierea din 7 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 22.443/245/2015, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.954D/2017.

15. Prin Încheierea din 7 iunie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 22.445/245/2015, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din**

România. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.955D/2017

16. Prin Decizia nr. 404/2017/CA din 8 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 21.001/245/2015, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.989D/2017.

17. Prin Decizia nr. 712/2017/CA din 13 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.094/245/2016, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.990D/2017.

18. Prin Încheierea din 14 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 19.635/245/2015, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.029D/2017.

19. Prin Încheierea din 14 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 21.002/245/2015, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.030D/2017.

20. Prin Încheierea din 5 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.092/245/2016, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.194D/2017.

21. Prin Decizia nr. 1.160/2017 din 29 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 25.232/245/2016, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.206D/2017.

22. Prin Decizia nr. 1.078/2017/CA din 22 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.632/245/2016, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.231D/2017.

23. Prin Decizia nr. 1.016/2017/CA din 14 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 25.230/245/2016, **Tribunalul Iași —**

Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.252D/2017.

24. Prin Încheierea din 4 iulie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 33.881/325/2016, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România interpretate prin Decizia nr. 43/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.270D/2017.

25. Prin Decizia nr. 678 din 12 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 21.003/245/2015, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția a fost ridicată în fața Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal care a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.396D/2017.

26. Prin Decizia nr. 1.157/2017 din 29 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 15.389/245/2016, **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.514D/2017.

27. Prin Încheierea din 9 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 12.556/245/2017, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.605D/2017.

28. Prin Decizia nr. 723 din 13 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 25.231/245/2016, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția a fost ridicată în fața Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal care a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.689D/2017.

29. Prin Sentința civilă nr. 2.558 din 2 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.109/245/2017, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.321D/2018.

30. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societățile Rottmarg — S.R.L. din Iași, Laura Travel Tur — S.R.L. din Iași și Irva Car — S.R.L. din Timișoara în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri formulate împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 aflate în faza judecării în primă instanța sau în apel, după caz.

31. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii arată, în esență, că dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 sunt constituționale, dar prin modul în care sunt interpretate și aplicate în practica organelor judiciare conform Deciziei nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, acestea aduc atingere textelor constituționale și celor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

32. Astfel, arată autorii excepției, pentru ca sintagma „data constatării contravenției” să fie în acord cu dispozițiile Legii fundamentale, aceasta trebuie interpretată în sensul că data constatării contravenției coincide cu data înregistrării faptei contravenționale cu mijloace tehnice omologate, iar nu cu data întocmirii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, așa cum s-a reținut prin decizia menționată.

33. Autorii apreciază că textul de lege criticat, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, aduce atingere art. 1 alin. (5) din Constituție, fiind imprevizibil, inaccesibil și neclar deoarece nu se poate stabili concret data constatării contravenției, dată situată după săvârșirea acesteia. Momentul constatării contravenției devine esențialmente incert și unilateral determinat de către agentul constatator. De asemenea nu se poate stabili cu exactitate data până la care agentul constatator are obligația de a verifica imaginile video, de a interoga baza de date și de a întocmi procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

34. Din coroborarea alineatelor (1), (2), (4) și (8) ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, autorii apreciază că momentul săvârșirii contravenției se suprapune cu acela al constatării faptei cu mijloace tehnice omologate amplasate pe rețeaua de drumuri naționale din România. Această interpretare a legii corespunde cerințelor de claritate, previzibilitate și accesibilitate ale oricărei norme legale însă a fost exclusă de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia menționată, ceea ce determină imprevizibilitatea și neclaritatea dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002. Astfel, data constatării contravenției este lăsată exclusiv la latitudinea agentului constatator, care poate întocmi procesul-verbal în ultima zi a termenului general de prescripție a răspunderii contravenționale — termen de 6 luni, ulterior mai având la dispoziție încă un termen de două luni pentru a comunica procesul-verbal. Se ajunge astfel, în practică, la comunicarea procesului-verbal după împlinirea unui termen de 8 luni. Mai mult, această interpretare nu se raportează și la momentul epuizării contravenției, care poate fi momentul achiziționării rovinietei, iar nu momentul emiterii procesului-verbal de sancționare.

35. Autorii arată că prin interpretarea dată textului de lege criticat se creează o incertitudine cu privire la momentul epuizării contravenției și, implicit, la momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii contravenționale, acest termen al epuizării fiind un termen incert, unilateral, determinat de către organul constatator, și anume momentul întocmirii procesului-verbal de contravenție.

36. Totodată, se arată că este încălcat dreptul la un proces echitabil, așa cum este reglementat de art. 21 alin. (3) din

Constituție, în sensul că instanța nu poate verifica exact data la care organul constatator a vizionat înregistrarea efectuată cu mijlocul omologat și data la care acesta a interogat baza de date a sistemului informatic de emisie, gestiune, monitorizare și control al rovinietei. Aceste aspecte sunt imposibil de dovedit, astfel încât persoana sancționată nu își poate formula apărările prin raportare la ele. Nu poate fi stabilită cu exactitate data până la care organul constatator are obligația de a efectua verificările în baza de date și de a întocmi procesul-verbal de sancționare.

37. Autorii arată că prin interpretarea cuprinsă în decizia menționată se creează și un regim discriminatoriu în raport cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 care reglementează cu privire la constatarea contravențiilor direct de către polițist cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic. Astfel, potrivit Deciziei nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constatarea este făcută de personalul abilitat la o dată ulterioară săvârșirii faptei, ceea ce aduce atingere dreptului la apărare al contravenientului, în condițiile în care planșa fotografică nu cuprinde nicio mențiune referitoare la cele reținute în procesul-verbal cu privire la locație, dată, oră, identificarea aparatului care certifică înregistrarea de pe camera video, identificarea numărului planșei fotografice de locație și corelația dintre aparatele utilizate și măsurătorile efectuate. Dispozitivele electronice folosite nu sunt omologate și nici verificate metrologic de către Biroul Român de Metrologie Legală, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 20/1992.

38. Autorii mai susțin că art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia menționată, aduce atingere și art. 11 și art. 20 din Constituție, prin raportare la art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care se referă la dreptul oricărei persoane de a i se aduce la cunoștință în cel mai scurt timp orice acuzație formulată împotriva sa, având în vedere că agentul constatator are la dispoziție un termen discreționar de 8 luni în care comunică procesul-verbal contravenientului. În acest sens se face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia contravenția este calificată drept „acuzație în materie penală”, intrând sub incidența art. 6 paragraful 3 din Convenție.

39. Autorii mai arată că în situația în care între momentul primei înregistrări video și cel al vizionării de către agentul constatator persoana sancționată achiziționează o rovinietă contravenția se epuizează evident la momentul achiziționării rovinietei și nicidecum la momentul întocmirii procesului-verbal. Or, în acest caz este neclar cum anume va proceda agentul constatator în raport cu interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

40. Mai mult, pentru stabilirea datei de începere a termenului de prescripție a răspunderii contravenționale organul constatator se va orienta către momentul epuizării contravenției, conform art. 13 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Or, în cazul contravenției de a circula fără rovinietă valabilă, termenul de prescripție al răspunderii contravenționale începe să curgă de la data epuizării contravenției, moment ce coincide fie cu acela al intrării în legalitate prin achiziționarea unei roviniete, fie cu momentul constatării săvârșirii contravenției prin emiterea procesului-verbal de sancționare, moment incert lăsat la aprecierea organului constatator.

41. Totodată, autorii mai arată că interpretarea dată art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este neclară și prin lipsa de corelare cu alte prevederi similare în materie, singura interpretare clară fiind cea potrivit căreia prin

sintagma „data constatării contravenției” se înțelege data surprinderii video a autovehiculului prin intermediul mijloacelor tehnice omologate, respectiv data săvârșirii faptei. În acest context, în opinia acestora, prelucrarea imaginilor video surprinse, precum și identificarea proprietarului autovehiculului care a circulat pe drumurile naționale fără a deține rovinietă valabilă nu reprezintă o activitate de constatare a săvârșirii contravenției, ci o activitate ulterioară, care trebuie efectuată în termenul legal de 2 luni, reglementat de art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002. Nu se poate interpreta că data constatării este aleatorie, fiind lăsată la latitudinea agentului constatator și depinzând de momentul interogării bazelor de date.

42. Se mai susține că unul dintre principiile răspunderii contravenționale este „principiul inevitabilității”, potrivit căruia restabilirea ordinii sociale ca urmare a săvârșirii contravenției este un efect de neevitat. Prescripția răspunderii contravenționale este o cauză care stinge raportul juridic, deoarece acesta nu a fost rezolvat într-o perioadă de timp rezonabilă. Pentru a fi eficientă, răspunderea contravențională trebuie să intervină într-un moment cât mai apropiat de cel al săvârșirii contravenției.

43. Autorii mai arată că interpretarea dată art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, modifică cadrul legal instituit de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 și de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 în ceea ce privește modul de constatare și aplicare a contravențiilor. Astfel, art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 reglementează referitor la constatarea contravenției cu ajutorul mijloacelor tehnice, în concordanță cu art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit căreia contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de agenți constatatori și, în cazul în care prin actul normativ de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se prevede altfel, agentul constatator, prin procesul-verbal de constatare, aplică și sancțiunea. Față de aceste dispoziții încep să curgă și termenele de prescripție a constatării și aplicării sancțiunii.

44. Contrar acestor prevederi, arată autorii, prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că prin data constatării contravenției se înțelege data întocmirii procesului-verbal de contravenție, ceea ce înseamnă că printr-o decizie de îndrumare se intervine asupra cadrului legal menționat, încălcându-se art. 24 alin. (1), art. 61 alin. (1), art. 73 alin. (1) și (3) lit. e) și art. 108 alin. (3) din Constituție.

45. Este încălcat și principiul legalității, deoarece se elimină modalitatea de constatare a contravenției cu ajutorul mijlocului tehnic, constatare specifică situației în care procesul-verbal se încheie în lipsa contravenientului. Or, Guvernul este unica autoritate competentă să modifice Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, iar nu Înalta Curte de Casație și Justiție.

46. Totodată, arată autorii, faptul că prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că termenul de 2 luni nu este un termen special de prescripție creează un regim juridic discriminatoriu față de art. 14 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Opinia autorilor este în sensul că din textul de lege criticat reiese intenția legiuitorului de a institui un termen special de două luni de la constatarea faptei cu mijloace tehnice înăuntrul căruia se comunică procesul-verbal. Dacă legiuitorul ar fi înțeles că momentul constatării este acela al întocmirii procesului-verbal, atunci reglementarea din legea specială ar fi fost identică cu aceea din art. 14 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

47. Datele pe baza cărora se întocmește procesul-verbal, precum și intervalul dintre data săvârșirii faptei și întocmirea acestuia, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, sunt la

discreția Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., ceea ce aduce atingere prezumției de nevinovăție, garantată de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

48. **Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 371 din 24 septembrie 2013 și Decizia nr. 993 din 22 noiembrie 2012. Totodată, se arată că scopul dezlegării chestiunilor de drept este lămurirea de principiu a normei juridice supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție, mecanism legal eficient de prevenire a interpretărilor diferite din partea instanțelor, ceea ce nu aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate.

49. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

50. **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

51. **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 2.689/D2017, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

52. **Judecătoria Iași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

53. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

54. **Guvernul**, în dosarele nr. 854/D2017, nr. 1.954/D2017, nr. 1.955/D2017, nr. 1.989/D2017, nr. 1.990/D2017, nr. 2.029/D2017, nr. 2.030/D2017, nr. 2.194/D2017, nr. 2.206/D2017, nr. 2.231/D2017, nr. 2.252/D2017, nr. 2.270/D2017, nr. 2.396/D2017, nr. 2.514/D2017 și nr. 2.605/D2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece autorii excepției sunt nemulțumiți de modul de interpretare și aplicare a legii de către instanța de fond, criticile vizând inclusiv Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

55. **Guvernul**, în Dosarul nr. 1.481/D2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun, potrivit cărora data constatării contravenției este data întocmirii procesului-verbal. De asemenea, nu este încălcat nici principiul egalității în drepturi a cetățenilor, deoarece norma se aplică tuturor persoanelor aflate în situații similare, și nici dreptul la un proces echitabil, deoarece prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 nu cuprind norme derogatorii cu privire la prescripția răspunderii contravenționale.

56. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile avocatului prezent și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

57. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

58. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actelor de sesizare, dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, care, la data sesizării Curții, prevedeau că: *„Pentru lipsa rovinietei valabile, procesul-verbal se comunică contravenientului în termen de cel mult două luni de la data constatării contravenției, interval pentru care nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru lipsa rovinietei valabile pentru același vehicul.”*

59. Curtea observă că, ulterior investirii sale, dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 au fost modificate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 14 martie 2018, în sensul că: *„Pentru lipsa rovinietei valabile, procesul-verbal de constatare a contravenției se comunică contravenientului în termen de cel mult 2 luni de la data aplicării sancțiunii contravenției. În intervalul de la data săvârșirii contravenției până la data comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru lipsa rovinietei valabile pentru același vehicul.”* Însă, ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia *„sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”*, precum și de criticile formulate, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 60/2018, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

60. Prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis, în parte, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, a stabilit că: în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, termenul de „cel mult două luni” nu reprezintă termen special de prescripție, în sensul art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și prin sintagma „data constatării contravenției” se înțelege data întocmirii procesului-verbal de contravenție.

61. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) sub aspectul condițiilor de calitate a legii și al principiului legalității, ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi,

ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 61 alin. (1) referitor la rolul Parlamentului, ale art. 73 alin. (1) și alin. (3) lit. e) referitor la categoriile de legi și organizarea Guvernului, ale art. 108 alin. (3) privind ordonanțele emise în temeiul unei legi de abilitare și ale art. 126 alin. (2) privind reglementarea prin lege a competenței instanțelor și a procedurii de judecată și alin. (3) referitor la competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești. Se arată că sunt încălcate și dispozițiile art. 6 paragraful 2 privind prezumția de nevinovăție și paragraful 3 referitor la dreptul acuzatului de a fi informat într-o limbă pe care o înțelege asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

62. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că o primă critică privește încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție întrucât art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este „imprevizibil, inaccesibil și neclar”, deoarece nu se poate stabili concret data constatării contravenției, dată situată după săvârșirea acesteia, și nici data până la care agentul constator are obligația de a verifica imaginile video, de a interoga baza de date și de a întocmi procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

63. Referitor la această critică, Curtea observă că prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 s-a instituit o răspundere contravențională specială pentru neplata tarifului de utilizare — denumit rovinietă după înregistrarea în format electronic. Data constatării contravenției reprezintă data întocmirii procesului-verbal de contravenție, așa cum a reținut Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016.

64. Cu privire la termenul în care procesul-verbal trebuie să fie încheiat, Curtea reține că în perioada în care autorii excepției au fost sancționați contravențional pentru fapta de a nu deține rovinietă valabilă, Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 nu conținea o prevedere expresă referitoare la intervalul de timp în care agentul constator este obligat să încheie procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției. Însă, potrivit art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 — în forma în vigoare la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a Deciziei nr. 43 din 21 noiembrie 2016, contravențiilor prevăzute la art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Potrivit art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei.

65. Curtea reține că agentul constator avea obligația încheierii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei, intervenind altfel prescripția aplicării sancțiunii amenzii contravenționale astfel încât nu poate fi primită critica referitoare la neconstituționalitatea textului de lege criticat sub aspectul încălcării condițiilor de calitate a legii.

66. Curtea observă că, în prezent, termenul în care agentul constator este obligat să încheie procesul-verbal de

constatare și sancționare a contravenției este de 4 luni de la data săvârșirii faptei, potrivit art. 9 alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.

67. Referitor la critica potrivit căreia este încălcat dreptul la un proces echitabil, așa cum este reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție, din perspectiva faptului că instanța nu poate verifica cu exactitate data la care organul constator a vizionat înregistrarea efectuată cu mijlocul omologat și data la care acesta a interogat baza de date a sistemului informatic de emisie, gestiune, monitorizare și control al rovinietei, Curtea observă că nici aceasta nu poate fi primită.

68. Curtea constată că instanța de judecată poate, în virtutea rolului său activ, statuat prin art. 237 alin. (2) pct. 7 din Codul de procedură civilă, să încuviințeze probele solicitate de părți pentru judecarea procesului și să dispună administrarea lor în măsura în care le consideră concludente.

69. Curtea observă că o altă critică privește încălcarea art. 16 și art. 24 din Legea fundamentală din perspectiva faptului că, prin interpretarea cuprinsă în decizia menționată, se realizează și un regim discriminatoriu în raport cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care reglementează cu privire la constatarea contravențiilor direct de către polițist cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.

70. Referitor la această critică, Curtea observă jurisprudența sa în care a statuat că problema încălcării principiului egalității și nediscriminării se pune atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

71. În acest context, Curtea va analiza situațiile în care se află cei ale căror fapte contravenționale sunt sancționate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, și aceia sancționați potrivit Ordonanței Guvernului nr. 15/2002.

72. Curtea constată că în Lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal L.O. — 2012, aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 148/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 29 mai 2012, sunt menționate la poziția 12 aparatele pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre). În lista menționată nu apar însă camerele video — componentele sistemului informatic de emisie, gestiune, monitorizare și control al rovinietei (SIEGMCR). Acestea nu se supun omologării, ci sunt certificate de producător și securizate prin conexiune STS. Prin urmare, mijloacele tehnice prin care se înregistrează săvârșirea faptelor contravenționale diferă în funcție de fapta săvârșită, iar sistemul probatoriu și procedura de constatare a contravențiilor sunt, de asemenea, diferite, astfel că nu se încalcă principiul egalității în drepturi.

73. Curtea observă cele anterior reținute în jurisprudența sa, respectiv faptul că instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei

procesului-verbal și hotărâște asupra sancțiunii. Din sintagma „administrează orice alte probe prevăzute de lege”, precum și din faptul că, potrivit art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, dispozițiile acesteia se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, Curtea a reținut că la solicitarea părților sau prin dispoziția instanței se poate administra inclusiv proba cu expertiza (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 306 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 8 septembrie 2017).

74. Pornind de la aceste considerente, Curtea nu poate reține încălcarea dreptului la apărare și a prezumției de nevinovăție, respectiv a art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție textului de lege criticat.

75. Pe de altă parte, Curtea observă că autorii excepției critică mai degrabă procedura probatorie reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, fără să identifice textele de lege ce reglementează această procedură.

76. Curtea constată că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016 și-a respectat competența acordată prin art. 126 alin. (3) din Constituție și, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, a pronunțat o hotărâre prin care a rezolvat de principiu chestiunea de drept cu care a fost sesizată. Prin această hotărâre Înalta Curte de Casație și Justiție nu a modificat sau completat legea, ci doar a clarificat

interpretarea sintagmei „data constatării contravenției”, pornind de la dispozițiile art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit cărora „*contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constatatori*”, precum și natura termenului de „cel mult două luni” care nu reprezintă termen special de prescripție, în sensul art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Nu poate fi reținută astfel critica referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 73 alin. (1) și alin. (3) lit. e) referitor la categoriile de legi și organizarea Guvernului, ale art. 108 alin. (3) privind ordonanțele emise în temeiul unei legi de abilitare și ale art. 126 alin. (2) privind reglementarea prin lege a competenței instanțelor și a procedurii de judecată.

77. Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin prisma art. 11 și art. 20 din Constituție, deoarece prin textul de lege criticat se reglementează un termen de două luni în care procesul-verbal poate fi adus la cunoștința contravenientului, termen rezonabil care se încadrează în prevederile textului din Convenție.

78. În final, Curtea reține că toate celelalte critici referitoare la modul de interpretare și aplicare a legii de către instanțele de judecată excedează competenței sale.

79. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Rottmarg — S.R.L. din Iași, în dosarele nr. 11.090/245/2016, nr. 11.096/245/2016, nr. 22.443/245/2015, nr. 21.001/245/2015, nr. 11.094/245/2016, nr. 19.635/245/2015, nr. 21.002/245/2015, nr. 11.092/245/2016, nr. 25.232/245/2016, nr. 25.230/245/2016 și nr. 15.389/245/2016 ale Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 21.003/245/2015 și nr. 25.231/245/2016 ale Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 12.556/245/2017 al Judecătoriei Iași — Secția civilă; de Societatea Laura Travel Tur — S.R.L. din Iași în dosarele nr. 22.445/245/2015 și nr. 16.632/245/2016 ale Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, precum și în Dosarul nr. 8.109/245/2017 al Judecătoriei Iași — Secția civilă și de Societatea Irva Car — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 33.881/325/2016 al Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă și constată că prevederile art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 60/2018 pentru modificarea și completarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în interpretarea dată prin Decizia nr. 43 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, Judecătoriei Iași — Secția civilă și Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2018 privind aprobarea Programului de investiții în domeniul culturii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 86/2019, cu modificările ulterioare, și al art. 12 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 22 februarie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„HOTĂRĂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii”

2. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Ministerul Culturii asigură îndeplinirea, în domeniul său de competență, a obligațiilor decurgând din calitatea României de stat membru al Uniunii Europene, inclusiv în ceea ce privește transpunerea și/sau crearea cadrului juridic de aplicare directă a actelor juridice obligatorii ale Uniunii Europene, implementarea și monitorizarea aplicării acestora.”

3. La articolul 6 alineatul (1), după punctul 23 se introduc trei noi puncte, punctele 23¹—23³, cu următorul cuprins:

„23¹. încheie tratate internaționale la nivel departamental sau inițiază demersurile necesare încheierii tratatelor la nivel de stat sau de Guvern în domeniile sale de responsabilitate, în condițiile prevăzute de Legea nr. 590/2003 privind tratatele sau, după caz, Legea nr. 276/2011 privind procedura prin care România devine parte la tratatele încheiate între Uniunea Europeană și statele membre, pe de o parte, și state terțe sau organizații internaționale, pe de altă parte;

23². încheie documente de cooperare internațională care nu sunt guvernate de dreptul internațional cu autorități având competențe echivalente din state membre ale Uniunii Europene sau state terțe, respectiv organizații internaționale, în domeniile de responsabilitate;

23³. asigură participarea, elaborează și fundamentează pozițiile României în procesul de negociere și adoptare a inițiativelor la nivel european, în domeniul său de activitate, potrivit cadrului normativ privind organizarea și funcționarea Sistemului național de gestionare a afacerilor europene în vederea participării României la procesul decizional al instituțiilor Uniunii Europene.”

4. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) La nivelul Ministerului Culturii funcționează, în condițiile legii, Unitatea de Management a Proiectului, în vederea:

a) asigurării managementului proiectelor finanțate din împrumuturi externe, contracte sau garantate de stat, din fonduri europene sau din alte fonduri externe nerambursabile;

b) gestionării asistenței financiare acordate României din fonduri europene sau din fonduri externe nerambursabile, prin implementarea programelor de finanțare;

c) îndeplinirii rolului de operator de program pentru Mecanismul financiar al Spațiului Economic European;

d) gestionării programelor de investiții în domeniul culturii finanțate din bugetul de stat sau din alte surse legal constituite;

e) asigurării funcționării biroului de informare și asistență tehnică pentru programul Europa Creativă și a punctului de contact Europa pentru Cetățeni.

(2) Structura organizatorică, numărul de posturi și regulamentul de organizare și funcționare pentru Unitatea de Management a Proiectului se stabilesc prin ordin al ministrului culturii.

(3) Pentru gestionarea/implementarea proiectelor/programelor finanțate din fonduri europene nerambursabile, personalul Unității de Management a Proiectului este încadrat pe posturi în afara organigramei Ministerului Culturii și în afara numărului maxim de posturi aprobate pentru minister.

(4) Salarizarea personalului Unității de Management a Proiectului se stabilește conform legislației în vigoare.

(5) Pe perioada implementării de către Ministerul Culturii, prin Unitatea de Management a Proiectului, a Programului de investiții în domeniul culturii, reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2018 privind aprobarea Programului de investiții în domeniul culturii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 86/2019, cu modificările ulterioare, Unitatea de Management a Proiectului poate utiliza personal de specialitate din cadrul Ministerului Culturii, maximum 20 de posturi, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobate pentru minister.”

5. La articolul 11, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În îndeplinirea atribuțiilor sale, ministrul culturii este ajutat de 3 secretari de stat, 2 subsecretari de stat și un secretar general.”

6. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

7. La anexa nr. 2 punctul II, după numărul curent 47 se introduc trei noi numere curente, numerele curente 48—50, cu următorul cuprins:

„48	Muzeul Național «Constantin Brâncuși»	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
49	Muzeul Ororilor Comunismului în România	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
50	Muzeul Național «Brătianu»	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat”

8. La anexa nr. 2 punctul II, nota se modifică și va avea următorul cuprins:

„NOTĂ:

Unitățile prevăzute la nr. crt. 1—50 pot utiliza un număr maxim de 5.862 de posturi.”

Art. II. — Regulamentul de organizare și funcționare a Ministerului Culturii se aprobă prin ordin al ministrului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. III. — Încadrarea personalului în numărul maxim de posturi aprobat și în noua structură organizatorică prevăzută în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al ministrului, în termenele și cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal, în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul culturii,

Bogdan Gheorghiu

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

p. Ministrul afacerilor externe,

Dănuț Sebastian Neculăescu,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind radierea, comasarea și modificarea datelor de identificare, precum și pentru actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Institutului Național pentru Cercetare și Formare Culturală

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă radierea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a numărului MFP 145402, ca urmare a comasării cu numărul MFP 145401, precum și modificarea datelor sale de identificare, conform anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă modificarea datelor de identificare și actualizarea valorilor de inventar, ca urmare a reevaluării, ale unor bunuri imobile, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Institutului Național pentru Cercetare și Formare Culturală.

Art. 3. — Ministerul Culturii își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare ale anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 10 martie 2020.
Nr. 193.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Institutului Național pentru Cercetare și Formare Culturală, care se modifică drept urmare a comasării

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Adresa	Datele de identificare ale imobilelor care se comasează			Datele de identificare ale imobilelor rezultate după comasare		
				Nr. MFP	Denumirea și descrierea tehnică	Valoarea de inventar — lei —	Denumirea	Descrierea tehnică	Valoarea de inventar a bunului rezultat în urma comasării — lei —
1	145401	8.30	Str. George Enescu nr. 21, Sinaia, județul Prahova	145401	Magazie materiale, pereți din cărămidă; Sc = 24 mp	3	Clădire de locuit „Spălătorie”	Imobil P; Su = 73,11 mp, compusă din: P — Su = 73,11 mp, Sc = 88,49 mp CF nr. 21599	5
				145402	Magazie materiale, pereți din beton	2			

DATELE DE IDENTIFICARE

a bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Institutului Național pentru Cercetare și Formare Culturală a căror date de identificare se modifică și a căror valoare de inventar se actualizează

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare		Valoarea de inventar înscrisă în inventarul centralizat (lei)	Valoarea de inventar actualizată (lei)	Baza legală	Administratorul
				Descrierea tehnică	Adresa				
1	104868	8.30	Vila nr. 13 „Cerbul”	Imobil D + P + 2E; Su = 500,69 mp; Sc = 179,60 mp; Sd = 684,70 mp; CF nr. 23703 — C1	Str. Aluniș nr. 11, Sinaia, județul Prahova	890.300	858.000	H.G. nr. 1.326/2001; H.G. nr. 580/2002; H.G. nr. 1.410/2009; H.G. nr. 373/2010; H.G. nr. 728/2015	Institutul Național pentru Cercetare și Formare Culturală CIF 4631721
2	145406	8.30	Teren	Imobil St = 524 mp; CF nr. 23703	Str. Aluniș nr. 11, Sinaia, județul Prahova	272.100	266.000	H.G. nr. 1.326/2001; H.G. nr. 580/2002; H.G. nr. 1.410/2009; H.G. nr. 373/2010; H.G. nr. 728/2015	
3	60489	8.30	Vila nr. 14	Imobil P + 1E; Su = 230,11 mp compusă din: P — Su = 230,11 mp, Sc = 163,70 mp, E — Su = 85,78 mp, Sc = 100,93; S terasă = 6,36 mp, Sd = 264,63 mp; CF nr. 21599 — C5	Str. George Enescu nr. 21, Sinaia, județul Prahova	37	351.215	H.G. nr. 811/1992 și Protocol din 1.06.90; H.G. nr. 742/2003; H.G. nr. 1.410/2009	
4	60490	8.30	Vila nr. 15	Imobil D + P + mansardă; Su = 88,38 mp compusă din: D - Su = 37,24 mp, Sc = 44,69 mp, P — Su = 33,55 mp, Sc = 44,02 mp M — Su = 14,71 mp, Sc = 21,14 mp; S balcon = 2,88 mp; Sd = 109,85 mp CF nr. 21599 — C2	Str. George Enescu nr. 21, Sinaia, județul Prahova	17	134.580	H.G. nr. 811/1992 și Protocol din 1.06.90 H.G. nr. 742/2003 H.G. nr. 1.410/2009	
5	60491	8.30	Vila nr. 16	Imobil D + P + mansardă; Su = 96,15 mp compusă din: D — Su = 33,45 mp, Sc = 41,39 mp, P — Su = 37,33 mp, Sc = 46,48 mp M — Su = 22,90 mp, Sc = 29,71 mp; S balcon = 2,47 mp; Sd = 117,58 mp CF nr. 21599 — C3	Str. George Enescu nr. 21, Sinaia, județul Prahova	17	143.959	H.G. nr. 811/1992 și Protocol din 1.06.90; H.G. nr. 742/2003; H.G. nr. 1.410/2009	
6	145401	8.30	Clădire de locuit „Spălătorie”	Imobil P; Su = 73,11 mp compusă din: P — Su = 73,11 mp, Sc = 88,49 mp CF nr. 21599 — C4	Str. George Enescu nr. 21, Sinaia, județul Prahova	5	117.756	H.G. nr. 811/1992 și Protocol din 1.06.90; H.G. nr. 742/2003; H.G. nr. 1.410/2009	
TOTAL						1.162.476	1.871.510		

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea, la cerere, a domnului Claudiu
Daniel Catana din funcția de secretar de stat
la Ministerul Tineretului și Sportului**

Având în vedere cererea domnului Claudiu Daniel Catana, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/1.337 din 16 martie 2020 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/6.069 din 16 martie 2020,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Claudiu Daniel Catana se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 18 martie 2020.
Nr. 175.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către doamna Rodica-Maria Picu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Autorității pentru Digitalizarea României**

Având în vedere propunerea Autorității pentru Digitalizarea României formulată prin Adresa nr. CP8 din 24 februarie 2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/4.426/A.T. din 24 februarie 2020, precum și Adresa nr. 7.987/2020 a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Rodica-Maria Picu, director al Direcției programe de formare specializată din cadrul Institutului Național de Administrație, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității pentru Digitalizarea României pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 18 martie 2020.
Nr. 176.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind abrogarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.86/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Consiliului de Supraveghere a Cerințelor

Pentru aplicarea prevederilor art. 64 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.86/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Consiliului de Supraveghere a Cerințelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 27 iulie 2010, cu completările ulterioare, se abrogă.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 20 martie 2020.

Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă

București, 16 martie 2020.
Nr. M.49.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

